

**HAJDÚ-
BIHARI**

XII. ÉVFOLYAM
183. SZÁM

ÁRA: 1,40 FORINT

1984. VIII. 5.
PÉNYESZÁRNAP

NAPLÓ

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

**Új oktatási
és kulturális létesítmények**

Összül új tanulmányi épülettel gazdagodik a KLTE

Az idén több felsőoktatási intézményben válnak korszerűbbé az oktatás feltételei és javul a hallgatók elhelyezése. Összül új tanulmányi épülettel gazdagodik a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem és a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem, már elkészültek és átadták a pécsi Janus Pannonius Tudomány-

(Folytatás a 2. oldalon)



A Kossuth egyetem új tanulmányi épülete 34 millió forintért épült föl a Hajdú megyei Állami Építőipari Vállalat fővállalkozásában a természettudományi kar épület-tömbje mögött. A négyemeletes létesítményben az idegennyelvi lektorátus, a matematikai intézet és huszonöt tanterem kapott helyet. A tanulmányi épületet szeptember 3-án, a tanévkezdéssel egyidejűleg veszik használatba. (Fotó: Kalmár István)

**Felzabradulási és kongresszusi munkaverseny
Vendéglátó: előtérben
a színvonalas ellátás**

A Hajdú-Bihar megyei Vendéglátó Vállalat 89 szocialista brigádja összesen 1258 brigádtaggal csatlakozott hazánk felzabradulásának 40. évfordulója tiszteletére kibontakozott felzabradulási és kongresszusi munkaversenyhez. A kollektívák a választék bővítését, a jövedelmekhez igazodó differenciáltabb kínálat megteremtését vállalták olcsó ételek, főzelékek, főtt tészták forgalmazásával. Igazodva az üzletpolitikai célokhoz, az előfizetéses étkeztetés, a különböző menüfajták bővítése is a munkaverseny-vállalások között szerepel.

Az idei munkaverseny-vállalások sarkalatos pontja a fogyasztói érdekvédelem, ezen a téren minden brigád megtette vállalását, s az értékeléskor az esetleges vétséget a korábbinál is súlyosabban ítélik meg.

A korszerű táplálkozás elősegítése érdekében újfajta alapanyagok — például kukoricliszt — bevezetésével, egyes termékek — tej, rostos gyümölcsle, baromfi — állandó kínálatával próbálkoznak. Átlagos 10 százalékos forgalomnövekedést vállaltak a brigádok.

Az anyag- és energiatakarékosság terén elég széles a skála: 1–20 százalék közötti megtakarításra, illetve egyenként átlagosan 10 ezer forinttal kisebb költségszámlára tettek vállalatát a kollektívák. Társadalmi munkában végzik el a nagytakarítást, a parkosítást, a teraszok, kert-helyiségek rendbetételét. Brigádonként átlagosan 300 óra társadalmi munkát vállaltak a vendéglátó kollektívái, de egy-két munkacsoport 1000 óránál is többet vállalt.

**Erősödtek a testvérmegyei kapcsolatok
Befejeződött Hajdúszoboszlón
a nemzetközi ifjúsági tábor**

A KISZ Hajdú-Bihar megyei Bizottsága július 23-tól augusztus 3-ig immár hatodik alkalommal rendezte meg azt a nemzetközi ifjúsági tábort Hajdúszoboszlón, amelynek célja, hogy a részt vevő litván, lengyel, bolgár, NDK-beli, csehszlovákiai testvérmegyei és a hajdú-bihari fiatalok a pihenés mellett jobban megismerjék egymás életét, örömeit, gondjait, a közös feladatokat. Igen, a közös tennivalókat is, mert a nemzetközi tábor minden évben alkalom egy ifjúságpolitikai szeminárium megtartására is. E szeminárium célja mindig valamely nagy jelentőségű ifjúságpolitikai kérdés megvitatása, a vélemények egyeztetése, állásfoglalás kialakítása. Az idén a táborozás, a kirándulások, a tapasztalatcserék mellett a nemzetközi szeminárium témája a világifjúsági találkozóra való felkészülés volt (a

szemináriumról lapunkban beszámoltunk).

Augusztus 3-án ünnepélyes táborzárással fejeződött be Hajdúszoboszlón a hatodik nemzetközi ifjúsági tábor, amely tovább erősítette a résztvevők országainak, népeinek, ifjúságának egységét, összefogását. A péntek esti táborzáráson — amelyen a hajdúszoboszlói politikai képviseli központban jelen volt dr. Szórádi Sándor, a KISZ Központi Bizottságának titkára is — ezt állapította meg értékelésében Koosné Török Erzsébet, a megyei KISZ-bizottság első titkára. Az elfogadott állásfoglalás szerint jövőre ismét megrendezik e nemzetközi tábort. A fiatalok elhatározták azt is, hogy az említett testvérmegyek VIT-résztvevői egységes jelképet, jelvényt viselnek és Moszkvában is találkozni fognak.

**Hétfőn kezdődik
a nyári vásár**

A ruházati kereskedelem az idén is megrendezi a hagyományos nyári szezonvégi engedményes vásárt. Az akció országsszerte egységesen, augusztus 6-tól 18-ig tart. Az engedmény mértéke 20–40 százalék, de szinte mindenütt a 30 százalék az alsó határ.

A Centrum áruházak az engedményt összesen 330 millió forint értékű áruból adják, ez 9 százalékkal több, mint tavaly volt. Főként méteráruból és kötött termékekből kínálnak többet, mint az elmúlt évben. Az igazi nyári holmik közül női és bakfis könnyű ruhákból, valamint férfi-úszókból bőséges és választékos a kínálat, női fürdőruhából azonban viszonylag kevés van.

A vásári árualap értéke 52 millió forint, 25 százalékkal több, mint tavaly. Az áruház vásárlói árúskáláján a szolid és az exkluzívabb nyári szezoncikkeket egyaránt megtalálhatók. A Skála-Metró áruházak ez a vásári premijerje, s egységesen 40 százalékkal olcsóbban kínálják az engedményes árukat. A mintegy 35 millió forint értékű készlet zöme ki-mondottan nyári holmi, pamuttrikók, rövid ujjú ingek, sortok, frottírgarnitúrák, nyári ruhák és nyári öltönyök. Bár a szintén nemrégiben megnyílt Skála-Sztrádának nem fő profilja a ruházat, mégis 5 millió forint értékű nyári holmit kínálnak a vásárlóknak, többségét 40 százalékos árengedménnyel.

A budapesti Skálánál a vá-

(Folytatás a 3. oldalon)

Felvételik után

Kossuth Egyetem - TTK

A Kossuth Lajos Tudományegyetem természettudományi karán az új tanévre 215-ös felvételi keretszámot állapítottak meg. Ennyi helyre összesen 344 továbbtanulni szándékozó jelentkezett, ami a tavalyi 294-hez képest jelentős emelkedés, és összhangban van azzal a fokozódó érdeklődéssel, amely a természettudományi szakok iránt az utóbbi három évben megnyilvánul.

A beadott kérelmek szerint a legtöbben a hároméves programozó matematikus képzésre jelentkezték: a korábbi évek másfél-kétszerez túljelentkezésével szemben az idén négyszer többen felvételiztek a keretszámnál. Érdekes viszont, hogy ennek ellentétéként alaposan megcsappant az érdeklődés a biológia-földrajz szak iránt. Korábban öt-hétszerez túljelentkezéssel kellett számolni, most viszont kevesebben jelentkezték a keretszámnál.

A felvettek között nagyjából egyenlő arányban oszlanak meg a nemek, ami jóval egészségesebb mutató, mint a bölcsészkaré. A jelentkezők 40 százaléka fizikai dolgozó

gyermek volt. A vizsgázók 78 százaléka megfelelő minősítést szerzett és csupán 49-en nem érték el a követelményeket. 19-en távol maradtak a felvételitől. Az írásbeli feladatok közül ezúttal a fizikáé sikerült jobban; a gyengébbek között pedig a matematika vezetett. A relatív ponthatár a biológia-kémia szakon volt a legmagasabb (102) és a matematika-ábrázoló geometria szakpárosításnál a legalacsonyabb (83).

A természettudományi kar hallgatóinak zömét öt megye, Borsod, Békés, Szolnok, Heves és Szabolcs szülöttei alkotják a hajdú-bihariakon kívül. A felvételik érdekessége volt, hogy a bizottságokba meghívták a gimnáziumok szaktanárait is. A helyhiány miatt elutasított jelentkezők közül igen sokat sikerült átírányítani más intézményekbe: Nyíregyháza 23, Egerben 6, Szegeden 7, Szombathelyen 3 Debrecenben felvételizett tanárképző főiskolai hallgató kezd meg tanulmányait, s első ízben irányították át hallgatókat — szám szerint nyolcat — a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem kohó- és gép- ipari szakára.



Többféle lisztből dolgoznak a pékségben

**Új lisztből
készül a kenyér**

A Hajdú-Bihar megyei Sütőipari Vállalat Nyíl utcai pékségében készülő kenyérnek nem kell reklámot csinálni, hiszen nap mint nap hosszú sorok kanyarognak az üzlet előtt a friss sütésre várva. Az idén július 23-án már az újbúzból készült lisztből sütötték a kenyeret. Az idei gabonából örölt liszt sükértartalma az eddigi laboratóriumi vizsgálatok szerint 1–2 százalékkal több a tavalyinál. Sőt, a felhasznált liszt nemcsak jobb, de szebb is, mert valamivel fehérebb a múlt événél. A valós minőség azonban még csak egy-két hónap múlva, az érlelődés után állapítható meg.

A kemencék mellett a hőség ebben a kánikulában szinte elviselhetetlen. De a pékek nem pihenhetnek, naponta 50–60 mázsa kenyeret kell megsütniük.



Az utolsó „simítások”



Selymes fényű, barnás-piros és szép kövér az új lisztből készült kenyér (Fotó: Nagy Gábor)

TEL: 12-144

AUGUSZTUS 4.
IBAT
ONKOS NAPJA

Kél 5.26 órákor —
ik 20.13 órákor

ULÓNAPTÁR

vevel ezelőtt, 1884
4-én született Kap-
es 64 éves korában,
halt meg Budapesten
y mikrobiológus, ne-
dasági kutató.

tanulmányait Buda-
Állatorvosi Főiskolán,
recenben a Gazdasági
végezte. 1908-ban ál-
majd két esztendővel
dasági akadémiai ok-
zett: 1910-től az Állat-
koia Bakteriológiai In-
foigozott. Néhány év-
a magyaróvári Tej-
kerületi Állomásra he-
ahol több mint két
at tevékenykedett.
Országos Kémiai Inté-
tatott fontos kutató-
közben a Magyaróvá-
Akadémia és a Bu-
zaki Egyetem meg-
szaki rendszeres ok-
enyiséget is folytatott.

nkája elsősorban a
előállításával és az
tartósságával kap-
szár Józseffel közö-
ta és a gyakorlatba
a hazai tejsavbakté-
k készítését, valamint
szerte alkalmazott
fele aromareakciók,
ó tudományos doi-
blíkkait.

yerőszámai
78, 81, 85

AMOK

szombat

Kölcsey park: Illés
énekes műsora.
ági park: P. Box-

elődési ház: Kabos

ut: Múrosos ut-

OL — MIKOR —
szombaton reggel
lódik a Kossuth
árvaellátásról
dóműsor, amely
a szülő nélkül
nekek ellátásá-
t és a segélye-
eit ismerteti.

YOSI ÜGYE-
enben augusztus
on reggel 6 órá-
reggel 6 óráig
ándor (Hatvan
gyeletes állator-

L IROTT sza-
lentetett meg a
Baromfi-feldol-
Kecskeméti pe-
el. A recept-
llalat szakbolt-
ja kézhez a ve-
háziasszonyok
hogy őseink
rt használták
ok izesítéséhez,
itést módokat

ÉNY

ók figyelmébe
ok előadásnak
onatkozó koráb-
alábbiak szerint
gátatjuk a gáz-
a fogyasztók,
STA készüléket,
legitőt vásárol-
vásárolni. A
sjelelt csereté-
a fogyasztók a
eladóvevénye és
sáriást igazoló
a ellenében Er-
etési csekkeket is
szerelepeken
asztók. Az ilyen
-Bihar megyé-
bi cseretelepe-
: Debrecen, II.
yóújfalú, Körös
szünetel a gáz-
tartalék-pótpa-
stor üzemelteté-
vagy más ipari
Gázszolgáltá-

ég: Debrecen,
-144 — Felelés
400 forint —

Békemozgalomunk egysége

(Itáliai levelünk)

Monokini

Bocsássa meg az olvasó, ha dél-olaszországi forró élményemet nem tudom a tárgyilagosság hűvösségével előadni. A calabrai lidón kóvályogtam éppen, szédelegve a hősegtől. Csábítóan kékllett a Tirren-tenger, hol belevettem magam a hűs habokba, hol a kavicsos partra állított nyugágyak egyikében pihentem. De ekkora hőségben lehetetlen egy helyben maradni. Vándorol, ide-oda bókászlik az idegen.

S egyszerű csak megtorpan. Földbe gyökerezik a lába, úgy bámul az eléje táruló látványra. Már-már arra gyanakszik, hogy a nap sugaras olasz nyár, a Ferragosto úji véle a hallucináció tréfáját. De nem. A két mezeten női kebel, amelybe majdnem belebotlott, ott ragyog, domborodik az előtte levő strandgyékényen. Gazdája, egy 25-30 év körüli csinos, aranyoskőke hajú hölgy áhítattal fordítja arcát a nap felé. Fedetlen felsőtestétől jobbra kisfia játszadozik holmi kavicsokkal, néhány lépésre balra pedig a családó, unottan egy napernyő árnyékába húzódva újságot olvas.

A színhely a dél-olaszországi tengerpart, a turisták kedvelt fürdőhelye. Majdhogynem zúfolt a vízparti sáv, a félig meztelen hölgy azonban nem zavartatja magát. Láthatólag a környezetében pihenők sem. Csak nekem szűrt volna szemet a fehér holló, akarom mondani, a fehér kebelpár? Magánteremtett észrevételeimmel nem rabolnám az olvasó idejét. Amit észrevettem ugyanis — monokini használata Lamezia Terme egyik nyilvános strandján —, az az utóbbi években közzégyült Olaszországban. A legfelsőbb olasz ítélőszék bírái jóval több mint húsz alkalommal tüzték napirendre a kérdést: mennyi textil kell magukra venni a hölgyeknek Itália tengerparti strandjain? Kötelező-e a bikini, avagy elég csupán a „felül semmi” szabású viselet, a monokini?

Az egységes álláspont egyelőre várat magára. Közben azonban a jó öreg kontinens e csizma alakú nyúlványán hét ágró sít a nap, egy átlagos napon 41 fokot mérnek arányában, a nagy kánikula idején pedig 43 fokban fűttek a firenzeiek. Tombol az Industria del Sole, a Nap-ipar: nyaranta több tízmillió turista keresi fel Olaszhoz, az olaszok maguk pedig babonás áhítattal imádják a nyár és a hőség csúcspontját, a Ferragostót. Ez hivatalosan augusztus közepén tehető: ekkor bezárnak az üzletek, áruházak, a bankok, a gyárak, a minisztériumok — nyaralni megy az egész ország. Ki így, ki úgy élvezi a túl meleg és túl páras — számunkra szinte élvezhetetlen — olasz nyarat.

A hölgy itt, pár lépésnyire előttem, sajátos módját választotta a napelvezetnek. Engem ugyan nem zavar — amíg a férje a képeslapot szemléli, ráérően bámszkodom én is —, de ha jól tudom, a monokinviselet egész Olaszországban tilos. Legalábbis legutóbbi július 1-én döntöttek az ezen rágódó bírcs bírák. Ennek ellenére — olvasom a sajtóban — például a Róma melletti Fregene vagy Ostia strandjain már régóta senki sem ütközik meg a fedetlen kebel látán, viszont bőven akad olyan tengerparti szakaszok is, ahol szigorú erénycsöszök lesnek a törvény ellen vétőkre. Másutt, például Ausztriában, a salzkammergut-i tavak vidékén — hivatalosan — senki rá sem hederít a meztelen felsőtesttel fürdőző vagy napozó hölgyekre. A nem hivatalos érdeklődés persze egészen más...

Olaszországban azonban vétségnek számít a monokini viselete. Komoly pénzbüntetést, esetleg fogház jár érte. Az Europeo című hetilap egyszer felsorolta azokat a helyeket, ahol nem tanácsos monokiniben fürdőzni, napozni (Ancona, Bibione, a fővárosokhoz közeli Castelporziano, valamint Szardínia egyes partvidékei szerepelnek többek között a listán). A tekintélyes hetilap szerint Grossetto környékén egyetlen idejében több mint száz felül semmit sem viselő nőt vettek őrizetbe és itéltek el. Monokinizésük nem volt olcsó mulatság: a büntetés legelső határa is több volt húsz ezer líránál. Ezek járnak a fejembem, miközben a szőke szépség majd elolvad a napon. Figyelmeztessen, hátha nem olvasta az Europeót? Lehet, hogy a férje éppen azt a cikket böngészi? Van-e jogom szabadságában korlátozni, beleavatkozni a magánéletébe? Mire döntenék, a helyzet megfordíthat: a nő a hasára fordul és a hátát kezdi süttetni a nappal.

Ily módon öltözéke már átmenet a monokini és a bikini között — nyugtázom elgondolkodva, és ráérős léptekkel elindulok a tenger irányába.

Juhani Nagy János

Ha augusztus, akkor Puszta-
tavsacs — mondhatnók, hiszen már az első békefeszítést is a vártoz mértén többszörös érdeklődés, illetve hírvérés kísérte. A második, nevezetesen a tavalyi alkalmakkal aztán százezrek zárandokoltak el ide, s az idén sincs másként, hiszen a most zajló nagy rendezvény előkészületeit legalábbis az elmúlt évhez hasonló közfigyelem kísérte.

A hirosimai tragédia évfordulója nálunk is régóta — s újabb keletűen úgy is, mint például Puszta-
tavsacs — az emlékezés, a memento időpontja lett. Ha pedig valaki azt kérdezné, hogy miként kerül a csizma az asztalra, a kétnapos vurstli-virslis népi ünnepély a béketalálkozóra, hát erre is megvan az érdemi válasz. Például az, hogy a Képes Újság kezdeményezte, a Hazafias Népfrent felkarolta, és immár a számos egyéb szervezett, mozgalom közreműködésével szerveződő fesztiválon azért nemcsak az önfelelt mulatságoké, hanem legalább annyira a komoly gondolatoké és elhatározásoké is a terep. Ami pedig mulatság, az igenis legyen mulatság. Fegyverforgó közepette a műszak hallgatnának, és az olyan, önfelelt vidámságot is ígérő népiünnepélyekre sem kerülhetne sor, mint ez. Röviden szólván, Puszta-
tavsacs is azért van, mert béke van.

Nem véletlen, hogy e nyári fesztivál legújabb kori hagyománya éppen a nemzetközi békemozgalom új fellendülésével esik egybe. De idehaza is új meg új tartalmi elemeket, illetve formákat keresnek és találtak a békekerők, hogy a korábbiaknál is hatósa-
sabban fejezzék ki a tömegek aktív békevágyát — a korábbiaknál ugyancsak súlyosabb fenyegetéssel szemben. A NATO emlékeztetés kettős határozata, ám különösen a tavalyi esztendő vége, a közép-

hatóságú amerikai rakéták európai telepítésének megkezdése óta ez a fellépés fontosabb, mint bármikor eddig volt. A Szovjetunió, illetve a Varsói Szerződés kényszerű válaszlépéseiről azt is tudjuk, hogy ezek az önvédelem eszközei, amelyek összegezett hatása sem haladja meg a másik oldalról növelt fenyegetés mértékét.

A tavalyi év vége óta eltelt idő nagyjából azokat a jóslatokat is megcáfolta, amelyek szerint a nemzetközi békemozgalom a rakétatelepítés megkezdése után elkedvetlene-
dik, elfárad, jelentős mértékben veszít majd energiáiból. Ha volt is — szinte törvényszerűen — megtorpanás, zavar: mind több a biztató jele annak, hogy a legnagyobb tömegek képviselőiben fellépő keleti és nyugati nemzeti békemozgalmak hisznek a fegyverzetek magasabb szintjére emelő folyamat megállításában, sőt megfordíthatóságában. Akkor is így van ez, ha most kevés a biztató jel és új fenyegetésként tűnik fel a nemzetközi élet horizontján az ürfegyverkezés, miközben a világ számos feszültségközből — jelképesen — kontinensünkig hallatszik a fegyverek dörgése.

A hazai békemozgalomnak éppen a leggazdagabb éveinek egybe az utóbbi időszak bonyolultabbá váló nemzetközi viszonyainak kialakulásával. Ez törvényszerű, ha belegondolunk, hogy miként a csipősebb időjárás is szaporább léptekre kényszerít, mozgósít ugyancsak, a hűvösebb politikai széljárás is még több tette sarkall.

Ennek a fellendülésnek az eseménynaplója oly gazdag, hogy az, akár címszavakban is lehetetlen ennyi helyen bemutatni. Gondoljunk csak a régóta hagyományos májusi béke és barátság hónapra, amely rendezvénysorozat önmagában is országsszerte több

száz esemény kerete szokott lenni. A fiatalok fátylás felvonulása — például Budapest és Debrecenben —, ha úgy tetszik, végigvilágítja annak a menetnek az útvonulát, amelyet legdrágább kincsünkért, a békéért kell járnunk. A győzelem napjával kezdődő rendezvénysorozat egyszersmind nyitánya is annak a nemzetközi méretű párbeszédnek, amely aztán a nyári találkozókon, közös táborozásokon és vitákon szélesedik ki tulajdonképpen a tömegek vékediplomáciájává. Ezek a véleménycsereik hoznak bennünket mind közelebb és közelebb egymáshoz azoknak a céloknak a megtalálásában, amelyek állampolgárságára, hivatásra és életkorra való tekintet nélkül nem elválasztják, hanem a korunk legnagyobb kihívására adott válasz szerint közös cselekvésre serkentik az embereket. A párbeszéd mintegy folytatódik Puszta-
tavsacsban, aztán jön majd az ősz, amikor a hazai mozgalom nagy számvetése, az országos békekonferencia kínál az idén külön fórumot is a mozgalom erőinek felmérésére. A rendezvénynek jöszerevel kerete lesz az ENSZ ősi leszerelési hete, amelynek hazai rendezvényei mindig is jelentős gazdagítják a békemozgalmat.

Amikor arról beszélünk, hogy békemozgalomunk egysége, azt is értjük rajta, hogy egységünk nem a szürkéség, hanem a sokféleség egysége. Céljai alkalmasak arra, hogy a legkülönbözőbb rétegek, korosztályok és tisztességes világnézeti csoportok képviselőit hozzák össze a legfontosabb dolgok valóra váltásában.

E széles körű szervezőerő fő forrása pártunk és kormányunk mindmáig gyakorolt külpolitikája, amelynek középpontjában a béke, az enyhülés, a nemzetközi megértés

ügye áll. Ezért vállalhatjuk nyíltan, hogy a magyar békemozgalom: támogató mozgalom. Másként szólva: békemozgalomunk azért kormánypárti, mert nálunk a kormány is békepárti.

A szocialista nemzeti egység, amely a békemozgalom egységének is kerete, kommunistáktól az egyházi személyiségekig, munkástól a tudományos közéleti egyéniségekig toboroz sokakat egyazon ügyért küzdő csoportokból. Eközben egyetlen megmozdulás, konferencia vagy vita értékét sem a minősíti, hogy ott mennyien voltak jelen. A dolgok minősége szerint mérve egyazon súlyú példálul valamely békeklub színvonalas vitája, akár a leglátványosabb nagygyűléssel is.

Puszta-
tavsacs ennek ellenére sem egy a sokból, hanem kiemelkedő jelentőségű rendezvény. Hiszen a hétfőre gazdag eseménykinálattal tulajdonképpen a legkisebbtől a legnagyobbig vonultatja fel a hazai békemozgalom hagyományait és megújulásának eredménylistáját. Így az sem csodódott, aki eleve ezeket a fórumokat keresve ment vagy meg el a hét végén az ország közepére. Amennyiben azok közül is sokan lesznek a mozgalom újabb aktivistái, szövetségesei vagy útitársai, akik — mert ez sem baj — eredendően a mulatságért, a zenéért vagy uram bocsá, a vásárért utaznak el oda.

A tavalyi pergő program közepette e sorok íróját talán leginkább egy kevésbé látványos esemény fogta meg. Az, amikor a pusztavacsi fesztivál résztvevői különböző dokumentumokat tartalmazó fémkazettát ágyaztak a betonba, hogy ily módon üzenjenek a jövőnek.

Hiszen akik ilyen ötleteket találnak ki és visznek véghez, azok hisznek abban, hogy igenis lesz jövő.

Rác T. János

Képes könyv a képügyről

Könyvkiadásunk újabb rekorddal járult a különleges-
ségekben amúgy is bővelkedő képalapú ügyszö. Az első fokú bírósági ítéletet követően néhány napon belül megjelent Zombori Attila munkája, a „Képes könyv”.

A kötet nem egyszerűen a Szépművészeti Múzeumban történt bűncselekmény leírása és a nyomozás történetének közreadása: több annál; mivel részletesen leírja a festményeket, azok útját keletkezésüktől az ellopásig, illetve a restaurálás megkezdéséig. Sőt, Zombori nem elégszik meg egy bűnügy tényregényével — húsz esztendővel ezelőtt történt műkincslopásokról is beszámol. Két ok miatt teszi ezt: elsőként a nyomozás során szóba jött lehetséges tettesek bemutatása miatt, másodsor pedig a példátlan hanyagság miatt, ahogy az intézmények vezetői műkincsaink biztonságáról gondoskodnak. Ez a felelőtlen magatartás a „KEPtelenségek” című fejezet olvasásakor érzékelhető teljesen. A könyv egyetlen hiányossága, hogy a múzeum illetékeseinek bírósági ítélete nem szerepel lapjain. Viszont az érdekes fotók mellett olyan információkat is kap az olvasó, amelyek ed-

dig nem kerültek nyilvánosságra. Zombori Attila, s a segítségére levő Erdős Ákos jól szerkesztették a könyvbe Lakatos Andrásnak a Magyar Rendőrben és az Őtletben, valamint Horváth Lászlónak az Esti Hírlapban megjelent cikkeket — ezekkel válik érdekessé a helyenként monoton kihallgatási jegyzőkönyvek idézése. A Képes könyv másik érdekessége, hogy a nyilvánosság először találkozhat a BM Könyvkiadóval — reméljük, nem utoljára —, amelynek gondozásában e kötet napvilágot látott.

R. J.



Zombori Attila
KÉPES KÖNYV

Tízéves otthon

Püspökladányban alapítási-
ának tizedik évfordulóját s minden vonatkozásban ünnepelte július végén az öregek Petri-telepi II. számú napközi otthona, ahol ma is ugyanannyi, huszonkét idős ember tölti napjait, mint kezdetben, 1972-ben. Akkor még előítéletek nehezítették az itéletiek életét, ám azoknak volt igazuk, akik feladták a magányukat, és törődést, közösséget találni kötődtek az otthonhoz.

Mára modern bútorokra cserélték az egykor összeado-
gonyörködhetett már.



Múltidézés a napon

KRÓNIKA

„Illatos” utcák

A strandidő melege kicsalogatja a kellemes illatot a virágok szirmaiból, s elszongítja vele az utcák fái alatt járó s kelkelt. Az évszak benépesítette a levegőt rovarokkal, sok ezer faj zizeg a levegőben. Sok a légy is, donganak a kertekben és túrelmetlenül keresik: hol juthatnának be a konyhába. A légy lesz az a rovar, amelynek szárnyain elrepül ez a kis írás az „illatos” utcákba.

Nem nevezzük meg ezeket az utcákat, annyit mondunk: Debrecen külsőbb területein találhatók. Ha behallgatunk az udvarokra, anyakocák és hizlalt malacok elégedett rőfögést hallhatjuk. Többnyire bent laknak az udvarok mélyén, eldugva, távol az utcáfronttól. A gazdák igyekeznek titkaikat (a sertéstartás tényét) elrejtetni a világ szeme elől.

Am ez az igyekezet általában nem jár sikerrel. A trágyát (ami nem szokott hűvös illattal elbódítani) meglepik a legyek (a mindentudó tudja, mit esznek rajta). Aztán a legyek csapatostul rászállnak az anyakocára, amely a csipéséktől bosszúságában nagyokat rőffen. S meghallja ezt a mélyül távol lakó is, akinek orrában már eddig is békétlenkedett az „illat”. Toltat fog, borítékol vesd elő, megcímzi a KÖJÁL-nak, a városi tanácsnak, s — nem hagyván ki semmit — telefonon csörgeti a szerkesztőséget. Indulatos szavak panaszolják: a kocák ott rőfögnek azokban az utcákban, ahol pedig rendelkezések tiltják a tartásukat. Ezek a rendelkezések nem túl szigorúak, ezt az bizonyítja a legjobban, hogy nem tízekben, hanem százakban lehet mérni a vétkeket, a szabálysértő gazdák számát. A KÖJÁL ellátja

feladatát, javasolja a tanácsnak: járjon el az illetőkkel szemben. Nem sok sikerrel. Ne higgyük, hogy valaki is milliomos lenne annak a pénznek a birtokában, amit ezen vétségek miatt vetettek ki a debreceni polgárokra. Burjánzik az ügy, teblábol a bürokrácia, a bírság — humánus módon — nem akar „kiszabódni”. A környezetvédelmi érdek megtámadja a gazdasági érdeket, de lepattan róla. Pedig jó lenne ennek a gazdasági érdekek más érvényesülési terep találni.

A növekvő tokájú és sonkájú sertéseket rejtő utcák mellett ott emelkednek a hatalmas Tócsókerti lakótelep házai, vagy valamely másiké. Akik ezekben az épületekben találtak otthonra, gyanútlanul hagyják tárva-nyitva ablakaikat egész napra. Nem tudnak a légytermő trágyáról.

S ott van az óvoda, amelynek a vezetőnöje mondja: nyáron az udvaron teritéken a gyerekeknek. Nem panaszkodik a légyre, de gyanítom: nem akarja összerúgni a patkót a szomszédokkal. Jobban hiszek a gyerekeket féltésének, mint a vezetőnöknek. S ott vannak közel étermek, presszók, ABC-áruházak, megannyi, a lakosság élelmiszerét szolgáló közület.

A szagos probléma körül tehát eluralkodott a tehetetlenség. Pedig a hatóság, a szakigazgatási szervek tanácstalansága, toporgása nem szokott jó dolgokat teremteni. Az emberek, ha észlelik a szabályok, rendelkezések lazaságát, tömegével nyomulnak be a gazdátlanul hagyott birtokra. S így egyre nehezebb lesz „regulálni”.

Erdel Sándor

„Sós-T

Diakújságíró

Országos közép-
bor színhelye volt
múltban Nyiregy
ahol tíz napot tölt
akújságírók, diák
„Sós Times” volt
táborban megjel-
egyeknek. Két év
újjra összejöttek
és a tollforgatók
táborba, hogy tap-
szerkélhessenek,
csanak és a „prof-
hassanak.

Lapok éjjel és

Ejtélkor még e-
írógépek, hajna-
még zakatolt a
Az álmos, karika-
ságyíró-palánták
rül környékétél-
ágyat.
A csend azont-
tartós, mert hét-
szólalt a rádió.
nika után mind-
oktatásban rés-
megismerkedett
műfajokkal, az
gatarással, a la-
sel, a témaválas-
Az elméleti tud-
gyakorlatban ka-
lehetett a szabá-
idején. Ezekre a
re érzékenyen
másnapú újsá-
radhatott ki be-
hiszen aki beté-
ba, azt az újsá-
diósok kímélet-
hanták”.

IFJÚ É

Egy

Néhány nappal
tal gyógyszer-
hoz igyekeztem
ménybe. Ré-
ként ódon ép-
tem a patikát,
telep közepén
A modern gyó-
szegi Sámuel
belsejét nagy-
ték és rendezte
kora délelőtt
tón, sokan ál-
elölt. Szabóné
Julianna a be-
riumból sietett
zettel a prakti-
zett ügyeleti s-
tatta férjét,
dolgoznak. Sz-
beszélgetésünk
radt velünk, m-
vállalta felesé-
— Hajdú m-
kerültek mind-
gyógyászattár-
bemutakozást
megkérem
j-
j-
j-
ket, első éveik

— Nem vag-
hariak. En-
Bács megyébe
Ott jártam ál-
ba, de a gim-
Kiskunhalason
lyaválasztáson
játszott, hogy
tem a biológus
senyen sikert
tárgyból. Go-
hogy orvosira-
gúl is a s-
gyógyszertud-
jelentkeztem.

— Nem b-
lasztását?
— Nem, eg-
Nagyon szre-
mat. Így van
aki kitűzött o-
kem sikerült
évek alatt há-
és negyedé-
amikor level-
dú-Bihar me-
tári Közpon-
tük, van-e
állás. Kedv-
tunk, és a ha-
vizsga-idősz-
son töltöttük
is. 1978 febru-
lották, hogy
böszörményb-
szükség van
re, s mi örö-
itt a munkát,
gunkat mur

„Sós-Tói Hírek”

Diákújságírók, diákrádiósok Nyíregyháza-Sóstón

Országos középiskolai tábor színhelye volt a közel- múltban Nyíregyháza-Sóstó, ahol tíz napot töltöttek a diákújságírók, diákrádiósok.

„Sós Times” volt a neve a táborban megjelenő újságoknak. Két év után idén újra összejöttek a rádiósok és a tollforgatók az országos táborba, hogy tapasztalatokat cserélhessenek, vitakozhassanak és a „profiktól” tanulhassanak.

Lapok éjjel és nappal

Éjfélkor még csattogtak az írógépek, hajnali kettőkor még zakatolt a stencilgép. Az álmos, karikás szemű újságíró-palánták négy óra körül környékeztek meg az ágyat.

A csend azonban nem volt tartós, mert hét órakor megszólalt a rádió. A reggeli krónika után mindenki elméleti oktatásban részesült, ahol megismerkedett az újságírói műfajokkal, az újságírói magatartással, a lapszerkesztéssel, a témaválasztással stb. Az elméleti tudást délután a gyakorlatban kamatoztatni is lehetett a szabad programok idején. Ezekre az eseményekre érzékenyen reagáltak a másnapi újságok. Nem maradtott ki belőlük semmi, hiszen aki betévedt a táborba, azt az újságírók és a rádiósok kíméletlenül „lerohanták”.

Nem menekülhetett előlük a *Szélkiáltó együttes*, *Dinyés József*, *Ratkó József* költő, *Pogány György* rádióriporter, *Magyar József* (A mi iskolánk című film rendezője). A szórakoztató programokon kívül előadásokon is részt vettek a fiatalok: vitatkoztak a KISZ-ről, a fiatalok bűnözéséről, a gazdasági élet alakulásáról és más jelenségekről. Nem felejték azonban, azért vannak itt, hogy az iskolaújságok és a sulirádiók ügyével foglalkozzanak.

Meddig mehet el a diákújságíró?

Sajnos elég rosszul fest az országos kép — állapították meg, hiszen az újságok — általában nem túl színvonalasak. Sok helyen tanárok írják a lapot, vagy olyan erős a cenzúra, hogy egyetlen bíráló megjegyzés sem kaphat helyet a diáklapban. Mással viccelap készült, mert abban nincs semmi, ami szúrna a tanárok szemét. Nincs tisztázva, meddig mehet el egy diákújságíró, s hogy mik a jogai a tanári karnak vele szemben.

Ugyanez a helyzet a rádiózással is. Megtörtént, hogy az igazgatónak nem tetsző adás folyt, mire felrohant a stúdióba, és kitépte a falból

a konnektordugaszt. Van ehhez joga? Ki tudja? Leírva nincs sehol. Pedig jó lenne tudni, hiszen a két diáklapra nagy szükség van az iskolákban, kollégiumokban. Egy újság, egy rádióadás hű tükre lehet egy iskolának, ahogy a tábor túljelre voltak a naponta megjelenő újságok, a műsorok.

Országos diáklap?

A tábor fiatalsága biztató ígéretet kapott. Szeptembertől — talán — megkezdődik egy diákszerkesztőség, amelyben minden megyét egy-egy diákújságíró, diákrádiós képvisel. Ők lennének az összekötők a havonta összeülő megyei diákújságíró fórum és az országos központ között.

Cselőlei Ildikó



IFJÚ ÉRTELMSÉGIEK

Egy gyógyszerész

Néhány nappal ezelőtt fiatal gyógyszerész házaspárhoz ígylektem Hajdúböszörménybe. Régi beidegződés-ként ódon épületben kerestem a patikát, de egy új lakótelep közepén találtam meg. A modern gyógyszertár Diószegi Sámuel nevét viseli, belsejét nagy gondtal terveztek és rendezték be. Amikor kora délelőtt beléptem az ajtón, sokan álltak a pultok előtt. Szabóné, Simokovics Julianna a benti laboratóriumból sietett elém és bevezetett a praktikus berendezett ügyeleti szobába. Bemutatta férjét, akivel együtt dolgoznak. Szabó László csak beszélgetésünk elejéig maradt velünk, mert ottlétemig vállalta felesége reszortját is.



kétszobás szövetkezeti lakásunkban.

— *Hajdú megyéiek? Hogy kerültek mindketten ebbe a gyógyszertárba?* — kérdeztem bemutatkozásunk után, és megkértem Juliannát, hogy idézze vissza pályakezdetüket, első éveiket.

— Nem vagyunk hajdú-bihariek. En Kiszálláson — Bács megyében — születtem. Ott jártam általános iskolába, de a gimnáziumot már Kiskunhalason végeztem. Pályaválasztásomban szerepet játszott, hogy nagyon szerettem a biológiát, országos versenyen sikert arattam ebből a tárgyból. Gondoltam arra, hogy orvosira menjek, de végül is a szegedi egyetem gyógyszer-tudományi karára jelentkeztem.

— *Nem bánta meg a választását?*

— Nem, egy percig sem. Nagyon szeretem a munkámat. Így van ezzel mindenki, aki kitűzött célját eléri. Nekem sikerült. Az egyetemi évek alatt házassodtam össze, és negyedévesek voltunk, amikor levelet írtunk a Hajdú-Bihar megyei Gyógyszertári Központba. Megkérdeztük, van-e mindkettőnknek állás. Kedves választ kaptunk, és a hathónapos államisvizsga-időszakot már Nánáson töltöttük. Kaptunk lakást is. 1978 februárjában felajánlották, hogy jöjünk Hajdúböszörménybe, mert nagy szükség van gyógyszerészekre, s mi örömmel vállaltuk itt a munkát. Jól érezzük magunkat munkahelyünkön és

— *A kollégák hogy fogadták a két fiatal gyógyszerészt?*

— Vártak bennünket. Kevesen voltak, a betegforgalom pedig elég nagy. Most ebben az új gyógyszertárban körülbelül negyven dolgozunk, akkor jóval kisebb volt a létszám.

— *Az egyetemi évek után öt évvel mindketten szakvizsgát tettek. Sok-sok, fáradságos munkájáért érték el, hogy szakgyógyászok lettek. Julianna fizikai-kémiai gyógyszer-ellenőrzésből vizsgázott férje gyógyszer-tanból.*

— *Az egyetemen elsajátított ismeretek új alapot adtak a folytatáshoz. Szakképesítésként én a gyógyszer-ellenőrzést választottam, mert ebben a nagy gyógyszer-tárban szükség van ilyen speciális képzettségű gyógyszerészekre. Központunk minden támogatást megadott a szakvizsga letételéhez. Kapunk utóképzést, továbbképzést, napidíjat, dolgozhattam gyakorlaton a szakfelügyelő laboratóriumban stb. Nagy segítség volt, hogy szakkönyveket vásárolhatunk a vállalat pénzén, s ezek a gyógyszertár könyvtárába kerültek, bármikor kézbe vehetők.*

— *A magánélet?*

— Házasságunk jól sikerült, és nem rossz egy munkahelyen dolgozni a férjemmel. Szabad időnk nincs sok, mert egyik héten én, a más-

ikon László az ügyeletet, de ha mindketten ráérünk, kis telkünkön kertészkedünk.

— *Amíg Pestre jártak, bizonyára többet szórakoztak, mint most.*

— Igen, gyakran mentünk színházba és kiállításokra. Debrecenben is többször voltunk akkor, amikor idekerültünk. Nagy családokban nőtünk fel, testvéreinket látogattuk szabadságidőnkben és a hétvégeken, mert a távolsággal nem csökkent egymás iránti szeretetünk.

— *Sok barátot szereztek Hajdúböszörményben?*

— Inkább sok ismerőst, jó barátokat igen, de közelieket nem.

— *További terveit, elképzeléseit?*

— Készülök a disszertációm megírására, s bár még csak az irodalomkutatásnál tartok, ez is elrövidíti az időmet. Sohasem éreztem a „dr.” hiányát, de a témám megvolt. Tudományos diákköri tagként az egyetemen két év alatt két pályamunkát írtam drogismeretből. Nemrég szolt akkori témavezetőm, hogy most lenne módom külső doktoranduszként ezt a munkát elvégezni. Elni szeretnék a lehetőséggel, de még nagyon a kezdeti lépéseknél tartok.

— *Így alakult eddigi munkád, s ezért mondtam az elején, hogy elégedett vagy, és nem bántam meg a választásomat. Mindenképp megvan, bár a mi elképzeléseink nem épültek luxusigényekre. Jól érezzük magunkat ebben a kisvárosban. Szeretem a régiségeket, a komacsészek nagyon tetszenek. Ezeket az én szülőhelyemen nem ismerik, s itt csodálkoznak találkoztam ilyen tárgyakkal. Sikerült megvásárolnom egyet. Otthon őrzöm.*

— *Beszélgetésre fordított időnk lejárt. Igaz ugyan, hogy erre senki sem figyelmeztetett bennünket, de dél körül járt az idő és a gyógyszer-tárban egyre kevésbé nélkülözhetik Szabóné Simokovics Julianna munkáját.*

Kép és szöveg: Balogh Júlia

Igazán példát vehetnél!?!...

(a példaképről)

Szép, okos és igazságos

Szekecs Andris középső csoportos, és szörnyen elfoglalt, egyszerűen nem jut ideje válaszolni. Most egy dömpert akar a kerekétől megszabadítani. Roppant előrelátó kis srác, télen majd ennyit akar szánkózni. Megígérem neki — ha felel arra, hogy ki a példaképe — segítünk neki.

— Zsuzsi — feleli minden bevezetés nélkül.

— *Ki az a Zsuzsi?*

— A „nagytestvérem”, már iskolás. Harmadikos. És nem csöngögteti le a ruháját öszibarackkal, másnak is hagy a csokiból, nem esik el minden áldott nap a betonon és östöt is szokott hozni az iskolából. Anyukám szokta mondani: látod, a Zsuzsi... Igazán példát vehetnél róla!

— *Nem így gondoltam. Hanem szerinted ki a legjobb, a legokosabb, a legjobb, a legerősebb?*

— *Az óvónéni! Márti néni nagyon szép, apukám a legerősebb.*

— *Te kire szeretnél hasonlítani?*

— Sandokanra!

Zsuzsi is sikerült elcsipnem. Csepp bikiniben rohant testvérehez a homokozóba, és már messziről kiabált:

— *Andris! Megjött nagy, hozott sütit meg barackot!*

Andris máris indul, elszántan húzza maga után a — már csak kétkezes — dömpert. Zsuzsi készségesen válaszol:

— *Ki a példaképed? Hegedűs Szilvia. Ő a legjobb tanuló az osztályban elsőtől kezdve, és neki van a leghosszabb haja is.*

Zsuzsi gondor rövidre nyírt hajára nézek, aztán megkérdezem:

— *Felnőttkorban is rá szeretnél hasonlítani?*

— *Nem tudom, hogy milyen felnőtt lesz... Felnöttek közül válasszak? Akkor az*

osztályfőnököm. Ő szép is, okos is és igazságos.

Így írd: APÁM

Csak most látom, hogy a játszótér milyen remek terep! Itt minden korosztály megtalálható. Farkas Melinda hetedikes. Hintázó kistestvérem vigyáz, közben belebelenéz a kezében levő könyvbe.

— *Mit olvasol?*

— Az „Aranyeső”-t. Ismered?

— *Igen. Neked szimpatikus Ágnes, a főszereplő?*

— Alapjában véve igen. Bár én sok mindent nem úgy csináltam volna, ha a helyében vagyok.

— *Akkor nem választanád őt példaképedd?*

— Már van példaképem — rázza a fejét — *Koncz Zsuzsa*. Olyan szeretnék lenni, mint ő. Értelmes, szép táncdalokat énekelni az embereknek. Utálom ezt a hazai „új hullámot”, a külföldieket meg nem ismerem. Tudom, hogy ezt hangoztatni nem divat, de ebben a kérdésben egy kicsit konzervatív vagyok. Szívesebben hallgatok a slágerműzeumot. Egyébként

Nézz meg Kudlik Julit...



azt mondják, elég jó hangom van.

Egy fiú a motorját büttyköli, mint meg tudom, autómotor szerelő Pesten. Széles Iván, huszonegy éves.

— *Ha ezt négy-öt évvel ezelőtt kérdezted, biztosan nem tudtam volna válaszolni rá, vagy kiröhögtelek volna, hogy kinek van ma példaképe? Legfeljebb a dedósoknak. De amióta én is keresem a kakaóra valót, tudom, hogy mit tett értünk az APÁM. Ezt csupa nagy betűvel írd, ha lehet, jó?*

— *Elmondanád?*

— Szóval anyám megpattant egy passással, mi meg ott maradtunk apámnak a nővéremmel. Három- és négyévesek voltunk akkor. Apámnak eszébe se jutott, hogy beadjon minke a „gyeribe”, a (gyermekvárosba), sőt nősilni is csak egyszer akart meg, de kivetjük a hiszit Gabival. Klasszul felnevelt mindkettőnk, Gabi most egyetemista. Apa mellettünk érettségizett, tanult az egyetemen, és tavaly letette a doktoriát is. Ez nekem ma már fantasztikusnak tűnik, hogy volt ennyi energiája, akarata.

Nézz meg Kudlik Julit...

Középkorú nő, kezében tömött szatyor, kissé ingerülten:

— *Ugyan, hagyjon már ezekkel a szamizságokkal! Kinek van ma ideje erre? Nézz meg Kudlik Julit a tévében! Az tartja magát, pedig annyi idős, mint én. Vagy több is. Persze nekem nincs időm kecskécsézni magam, hát meg is van a bőjtje!*

Hatvan év körüli férfi:

— *Szabó István, tisztelettel. Mit teszik kérdezi? Ja, példakép? Hát nekem nagyon sok van, de már lassan kifutok a saját életemből is, nemhogy olyanná próbáljak válni, mint más. Az egyikből a kedvessége tetszik, a másikból az esze, a harmadiknak a mozgása, és így tovább. Tetszik érteni? Innen is egy csipet, onnan is egy csipet, valahogy így gondolom.*

Gargya Erika
Fotó: Mészáros Edit

A fiatalok városában, Szegeden

Hovatovább két évtizedes hagyomány már, hogy a szegedi ünnepi hetek idején három napra a fiatalok veszik birtokukba a várost. Az idén a 18. szegedi ifjúsági napok idején több mint tízezer lány és fiú rendezvénnyel az ország minden megyéjéből a Tisza-parti városban, részt vett a KISZ városi bizottsága és az Expressz Ifjúsági és Diák Utazási Iroda nonstop programjain.

Különvonatok, különböző buszok vitték a fiatalok ezreit, és sok százan csiga módjára (hátukon a házuk, autóstoppal érkeztek. Péntek reggeltől vasárnap estig rengeteg program között válogathattak: volt beatkoncert és vidám műsor, néptáncprogram, tudományos előadás és légi parádé.

A Tisza Szállóban ismét megrendezték a szegedi boszorkánybált. Nagyszerű hangulat, szép lányok, modern öltözékek jellemezték a bál éjszakáját. A zsűri — boszorkányhoz illően — seprével és bécsi turistáttal jutalmazta a verseny győztesét, Csánádi Csilla 16 éves gimnazistát.

A Safari

Svéd—magyar rockzenekar Debrecenben

A szétnyitható lemezborító külsején kenyai napfelkelte és a zenekar neve: Safari. A belső oldalon angol nyelvű felírat, ám ismerősek az arcképek. A fénykép alatt három név: *Julio Pappa*, *Bela Stevens* és *Miki Varga*. *Varga Miklós* volt az István, a király rockopera címszereplő énekhangja. *Papp Gyula* az egykori minis, egykori skorpions és egykori dinamitos mutatja be az új zenekart, a Safarit.

— *A Dinamit négy évig működött, utána gondoltam, mi volna, ha csinálnák egy zenekart országhatárokat való tekintet nélkül. 1977 óta a legjobb barátom és kollégám a Svédországban élő Bela Stevens, akivel két éve kezdtünk együtt dolgozni. Először még PS Band néven voltunk fel itthon egy kislemezt, amit Bela Svédországban megmutatott egy menedzsernek. Az fantáziát látott bennünk, és mintegy 300 ezer koronát ráoldozva fölvetett a nagylemez, már Safari néven. A lemezen olyan stúdiózenészek működtek közre, mint *Janne Schaffer*, az *Abba* együttes gitárosa, a *Christian Weltmann*—*Magnus Persson* duó, a legkiválóbb skandináv ritmusszekció, a lemez producere pedig — aki egy számba szintén beszállt — *Gus Eden*, a legendás *Love Affair* éneke.*

— *Ez hát a Safari együttes első nagylemeze, amelyen két magyar muzikus is játszik, mégsem kapható a hazai lemezboltokban. Mikor láthatjuk itthon is?*

— *Ígéretet sajnos nem tudok tenni, de úgy hiszem, célgyenesen vagyunk. Svédországban nagyon nagy sikerünk volt, ragyogó kritikákat kaptunk a lemeze.*

— *Először lesz a Magyarországi turné, és csak utána jelenik meg a lemez. Talán a fordított sorrend szerencsésebb volna?*

— *A Magyar Rádióban már fölvették a lemezt, és szerkesztett műsorokban hallható is. Bemutatkozunk a televízió Pulzus című műsorában, és a budapesti koncertünket, ami augusztus 12-én a Körcsarnokban lesz, a tévé is rögzíti. Ezt a hangversenyt megelőzi egy vidéki sorozat. Debrecenben augusztus 9-én lépünk fel a sportszarnokban, majd a fővárosban a Hilton Szállóban egy zárt körű koncerten, európai terjesztésre vesztünk föl egy videoprogramot.*

— *Hogyan tovább? Ez még csak az első nagylemez, amit talán hamarosan itthon is beszerezhetünk. A többi?*

— *Három lemeze kötöttünk szerződést 1985 végéig. Valószínű, hogy a további kettőt is Götteborgban fogjuk fölvenni. Ha a feltételek kedvezőek lesznek, akkor maradunk, ha jobb ajánlatot kapunk, akkor megyünk máshova.*

Horvát Péter

